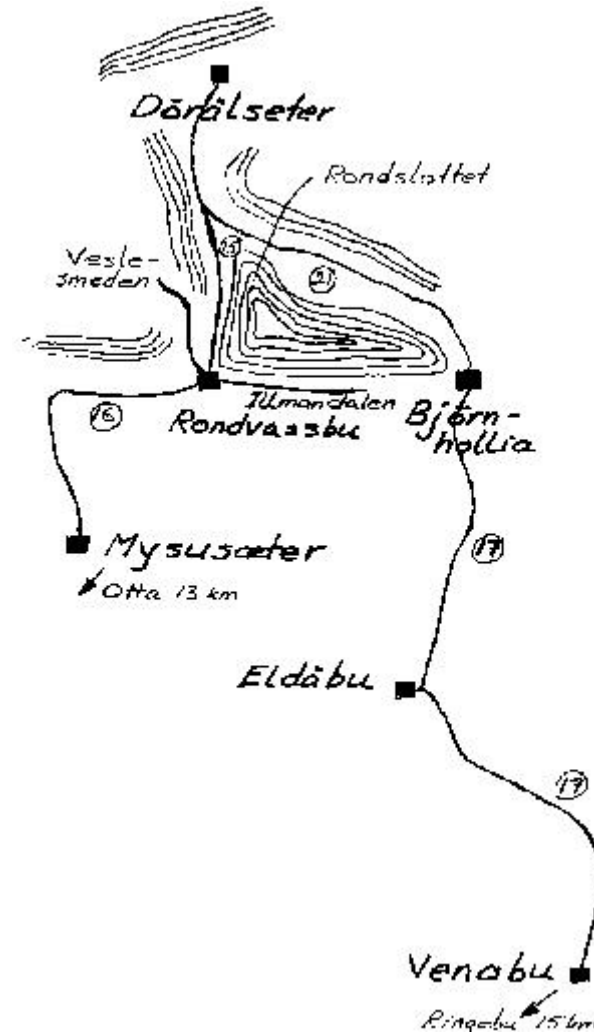

Fjälltur i Rondane, "Norges finaste turområde", 25 mars - 2 april 2004

Gruppen med Rondslottet i bakgrunden

Camilla Wikström
Foto: Mats Ljungberg

Venabu - Eldåbu - Bjørnhollia - Dörålseter - Rondvassbu - Ilmandalen - Veslesmeden - Mysusaeter

Årets vinterfjälltur i lokalavdelningen tur gick till Rondane i Norge. Rondane är ett högalpint område med 10 toppar över 2000 m. Det finns dock inga större glaciärer på grund av att området får ganska lite nederbörd, och ligger relativt sydligt (i höjd med Idre). Närmaste grannen Jotunheimen tar det mesta av nederbörden och har ett flertal stora glaciärer. Flera toppar i Rondane är relativt lätta att nå för folk med hygglig kondition. Det är mycket populärt bland norrmän, särskilt på sommaren, men också många från sydligare delar av Europa söker sig hit.

Jag har länge arbetat på att få till stånd en tur i området, och det nya lågprisflyget med Nordic Airlink gav oss äntligen chansen. Från Gardermoen går det sedan expressbuss norrut. 8 förväntansfulla deltagare gav sig iväg, och färden gick först till Venabu fjällhotell, som ligger på taxiavstånd från Gudbrandsdalen.

Rondane välkomnade oss med sol, vindstilla och 15 cm nysnö och nypreparerade skidspår vid Venabu. Vi fick en härlig eftermiddag i skidspåren, och en kväll med middag på hotellet. På natten anlände sedan vår sista deltagare. Morgonen därefter var vi beredda att kasta oss ut i vildmarken. Vi lämnade de preparerade spåren bakom oss (dom var för övrigt för smala för fjällskidorna). Vår första etapp gick till Eldåbu, en norsk självbetjäningshytta. Det var den som var mest lik våra svenska stugor på hela veckan. Vi hade med oss egen mat, men i stugan fanns allt tänkbart i skafferiet och man kunde förse sig och betala enligt ett sinnrikt system. Nyckeln till hytta får man från Norska turistföreningen (DNT) eller från närmaste betjänta stuga under förutsättning att man är medlem i DNT eller STF.

Nästa etapp gick till Björnhollia, en av dom finaste hyttorna, eller fjällstationerna i Rondane. Husen i gammal norsk stil var vackert belägna vid en sjö, med höga fjäll runtom. Det började bra med vindstilla och nysnö, men fram mot lunch tilltog vinden och nysnön började röra på sig. Vi gick en orösad led i en trång dal, men vår ovana vid norska kartor, gjorde att vi gjorde en miss i bedömningen av landskapet. Det var överallt oerhört dramatiskt med djupa raviner, omöjligt att ta sig fram på skidor, men svårt att se på kartan. (Norge har så många stup att man inte kan rita in dom på kartan (norsk anmärkning)). Vi fick leta oss fram i björkskogen. Vinden hade nu förvandlat nysnön till djupa och hårda skavler som är svåra att ta sig fram i. Gång på gång stod vi på örönen under vår färd ner mot Björnhollia. Vinden ökade samtidigt och var tidvis riktigt hård. Lyckligtvis hade vi vinden i ryggen och stugan inom synhåll på andra sidan älven. Det var fint att komma fram till en fantastiskt trivsamt fjällstation och en väntande trerätters middag och dusch.

Alla hyttor vi besökte härefter erbjöd samma färdiga middag och frukost med möjligheter att

göra matsäck. Mycket bekvämt! Även vin och öl serveras till hugade spekulanter. Nästa dag gick färden vidare mot Dörålseter. Nysnön hade nu i princip blåst bort och lagt sig någonstans i lä, och kvar fanns bara lite isiga skavler och grus och sten. Vi hade hört att det skulle vara dåligt med snö, men så jobbigt trodde vi inte det skulle vara. Hotet om oväder låg också över oss. Färden gick mellan 2000 m höga och branta toppar på båda sidor, varav Rondslottet var det största, med mäktiga lodräta väggar. Man hade god nytta av både kondition, styrka och stålkanter, men det blev tröttsamt att hela tiden gå på skrå på hårt underlag. När vi kommit över passet och hasat oss ned i dalen, väntade oss ett istidslandskap av grushögar, dödisgropar och tydliga gamla strandlinjer från istiden. DNT kallar sina vinterleder för "kvistede rutter" numera hade man rationaliserat till blompinnar i bambu i olika längder. Tyvärr syns dom inte alls så bra som våra ledkors, och hur detta kan fungera i dåligt väder slapp vi pröva på. Leden var dragen där det fanns mest snö, men vi var ändå ibland tvungna att bära skidorna över gruset. Fram emot åttatiden på kvällen kom vi äntligen fram till Dörålseter. Samma dag hade vi ändrat till sommartid, vilket gav oss en lite längre kväll. Vi var beredda på självhushåll och matlagning, men här hade hyttan öppnat i förtid och en vänlig dam tog emot och erbjöd sig att göra middag till oss. Vid niotiden på kvällen kunde vi därför avnjuta korv och köttkakor, med fruktkompott som efterrätt. Sedan blev det kaffe och kollektiv massage framför brasan, innan man kunde krypa ned under dunbolstren.

Nästa dag var det lite varmare, vilket gav betydligt bättre fäste och därmed mer njutbar skidåkning. Halvvägs tillbaka, tog vi nu av mot Rondvassbu, vårt huvudmål för turen. Sista biten gick över Rondvattnet, där våren gjort sitt intåg i porlande bäckar. Vi passerade ett jättestort och vackert isfall ned från Storronden.

Rondvassbu är en av Norges äldsta, största och finast belägna hyttor. Mycket trevligt och vackert beläget i en gryta. Härifrån gjorde vi två dagsutflykter i strålande väder, en till Illmandalen och en upp på motsatta sidan, där en del av oss besteg Vesslesmeden 2015 m ö h, och andra gjorde kortare turer på fjället.

Sista dagen gick vi en omväg över fjället ner till Mysusetter Fjellstue. Hyttan drevs av en mycket originell man, som tog hand om oss på bästa sätt. Hela det jättestora huset var inrett med en salig blandning av gammalt och nytt. Leif-Olas egna snickerier var intressanta och bastun var kronan på verket. Den var faktiskt obeskrivlig, men fullt fungerande. Det var f.ö. den enda bastu vi träffade på under hela turen.

Hemresedagen tog vi en taxi till Otta, där vi shoppade och turistade innan vi tog

Nordfjordexpressen tillbaka till Gardermoen och vidare till Arlanda.

Sammanfattningsvis hade vi en fin vecka (8 dagar) med mycket bra väder. Vindsäckarna kom aldrig till användning. På grund av snöförhållandena var skidåkningen mer krävande än den brukar vara, och vi kunde konstatera att norrmännen är minst dubbelt bättre än vi på att åka skidor. Det var också väldigt lyxigt att åka mellan dom fina hyttorna utan att det ändå kostade skjortan. Dagsetapperna var mellan 15 och 21 km, där den längsta också bjöd på 600 m stigning.

Norrmännen har som tradition att åka skidor vid påsk, så denna vecka var det ganska tomt på stugorna, och dom som var där var mest utlänningar, dock inte så många svenskar. I Rondvassbu fick vi sällskap med 60 mycket trevliga gymnasie-elever. Under påsken är det oerhört trångt i dom norska stugorna och man får vara beredd att ligga på golvet och köa till allt.

Camilla Wikström

Venabu erbjuder mängder med fina, preparerade spår. Vi provar dessa samma dag vi kom fram, innan den goda kvällsmaten..

Vi lämnar Eldåbu på lördag morgon, obemannad stuga 17 km från Venabu.

Härlig nysnö de första dagarna. Här går vi orösat (ej kvistet) mot Björnhollia.

Genom Steindalen mot Rondanes höga fjäll, dit vi når den andra dagen.

Gruppen med Rondanes fjäll i bakgrunden.

Kulingvindar vid nerfarten mot Björnhollia, snön rör på sig.

Den fina nysnön blåser bort och ersätts av hårda skavler, svåråkt. Björnhollia, den finaste hyttan.

Genom Langglupdalen. Dåligt med snö, dessutom hårdpackad. Först 100 meter upp, sedan 100 meter ned och sedan 500 meter upp till passet i mitten av bilden, 10 km bort, under Rondslottet till vänster.

Ett evigt gående på skrå på stenhård snö, frestar på högerbenet.

Passet på 1450 meters höjd passeras vid fyratiden, nu "bara" 10 km kvar. Den eventuella kulingen uteblir.

Mycket snö bortblåst när vi närmar oss dödisgroparna och det mystiska istidslandskapet vid Dörålseter.

Som vanligt 3-rättersmiddag i trevlig hytta, denna gång Dörålseter. Hyttan öppnade samma dag vi kom fram (skulle egentligen vara obemannat), så de lagade middag åt oss, som vi åt vid niotiden.

Massage av trötta axlar.

Här sitter normännen i påsk och njuter. Nu var det folktomt veckan innan påskveckan. Bergen väster om Rondvattnet i bakgrunden. I dalen syns istidslandskapet, med dödisgröpar och gamla strandlinjer..

Vi lämnar Dörålseter på måndagsmorgonen i frisk vind, som sedan avtar.

Åter i det snöfattiga landskapet från Dörålseter. Lite lösare snö idag i mildvädret, så det gick bättre att ta sig upp.

Rast med fjällen bakom Dörålseter i bakgrunden.

Rondslottets baksida passeras, på väg mot Rondvassbu.

Ner mot Rondvattnet.

Gruppen vid isfallet strax innan Rondvassbu.

Dagstur på tisdag in i Illmandalen, öster om Rondvassbu.

Rast med Rondslottet i bakgrunden på onsdagen. På väg mot Veslesmeden.

På väg upp till Veslesmeden till fots, skidorna på höjden till höger.

På toppen av Veslesmeden, 2015 m. Sven, Heléne, Mats, Ann-Marie.

Hyfsad utförsåkning på omväxlande underlag, skare, lössnö och drivor som förorsakade en del fall..

Strax nere, Rondvassbu i mitten på bilden, Storronden ovanför.

Rondvassbu, den största hyttan.

2 norska idrottsklasser på väg i god disciplin.

Camilla ovanför Rondvattnet på torsdagsmorgonen.

Rast vid gammal, privat, skifferhytta, Ljosåbui på väg mot Peer Gynthytta, som vi inte åkte fram till, och Mysusaeter.

Nordfjordexpressen på fredagen från Otta till Gardermoen. Även själva minibussturen från Mysusaeter, med Rondanes fjäll i bakgrunden, var en upplevelse. Likaså bussresan till/från Oslo genom den vackra Gudbrandsdalen..

Utsikt från höjden innan Veslesmeden (3/4 varv)

Storsmeden
Vinjeronden Storronden

Veslesmeden

Dalen vid Dörålseter, Dörålen, längst bort

Rondslottet

Bergedalen Digerronden Mittronden

Storsmeden (2016 m)

Veslesmeden (2015 m)

Utsikt från sluttningen upp från Illmandalens sydsida, mot Rondanes fjäll i norr

Steet

Svarthammaren

Rondvassbu

Svartnutet

Vinjeronden

Storronden